

به نام خدا

گزارش گشایش مسیر

مادر

منطقه علی آباد منجیل

گشاپندگان :

جواد پیروی آسیابر

مهران نجفی اصلی پاشاکی

به نام آفریننده کوهسار

به نام نامی مادر

(درود بر همه عاشقان کوهستان که پاکترین اندیشه‌ها را در دامان خویش، همچون مادری مهربان، می‌پرورد)

همگی ما با پا نهادن در دل کوهستان مبهوت زیبایی‌های آن می‌شویم، کوهستانی که با داشتن تنوع اقلیم و مناظر هر یک از ما را به راهی، که خود آن را دلچسب می‌پنداریم، می‌کشاند؛ یکی را به قعر دره‌ها و یکی را به اوج قله‌ها.

گاه ما را با خود به اعماق غارها می‌برد و گاه به دست و پنجه نرم کردن با صخره‌ها و می‌دارد.

سنگ‌نوردی یکی از شاخه‌های رشته کوهنوردی است و هر کوه‌نوردی باید مقدماتی از آن را فراگیرد تا برای رویارویی با موانعی که در کوهستان وجود دارد، آماده باشد و به راحتی بتواند با صخره‌ها دست و پنجه نرم کند. به همین منظور وجود معبرها و مسیرهایی ایمن بر روی دیواره‌های مختلف برای سنگ‌نوردی لازم و ضروری است و شناسایی و گشایش چنین مسیرهایی ضروری تر.

در چند سال گذشته افکاری مبنی بر گشایش مسیرهایی نو بر روی دیواره‌های استان سر سبزمان گیلان در ذهنمان می‌گذشت. در نتیجه با توجه به ابراز علاقه هم‌نوردان عزیزمان به سنگ‌نوردی اسپرت و موج روز افزون علاقه‌مندان و کمبود مسیرهای با درجه صعود مناسب برای استفاده و آموزش بر این شدیم تا مسیری جدید بر روی دیواره علی آباد منجیل، که یکی از قطب‌های سنگ‌نوردی اسپرت استان گیلان است، با رعایت اصول ایمنی و با حداکثر توان و به‌روزترین استانداردها گشایش کنیم.

بعد از بررسی‌های لازم در برنامه‌های تمرینی خود در منطقه، بستر مورد نظر که در قسمت میانی دیواره، سمت چپ گرده، سمت راست مسیر بند کفش قرار دارد شناسایی و انتخاب شد و در چندین جلسه مشاهدات و بررسی‌های تئوریک صورت گرفت و با بررسی عکس‌های تهیه شده، ابزار و وسایل مورد نیاز تهیه و آماده شدند.

*جواد: در روز ۸ اردیبهشت ۱۳۹۶ به منطقه رفتیم با توجه به این که می‌توانستیم به راحتی از بالا فرود بیاییم و در راستای مسیر قرار بگیریم، کارگاه فرود قدیمی، که یادگار مربی گرانقدر آقای جهان‌دیده که نیمی از مسیرهای اسپرت استان حاصل زحمات ایشان بود، را چک کردیم، مهران با احتیاط اقدام به فرود از آن کرد و کاملاً بستر صعود را بررسی کرد و با وارد آوردن ضربه‌های چکش از سلامت و مناسب بودن جنس سنگ مطمئن شدیم. من از کنار کارگاه فرود مشرف به مسیر، درست بالای کارگاه مسیر **mori**، که برای صعود با ابزار از آن استفاده می‌شود داخل قسمت گرده درست سمت راست مسیر ماست راهنما و نظاره‌گر کار بودم تا مسیر در جهت اصلی باشد، گاه به چپ و گاه به راست گرایش داشتیم تا بهترین جهت صعود را انتخاب کنیم. پس از معین شدن جایگاه کارگاه یک به یک جای میانی‌ها را معین کردیم و مهران کاملاً به کف کار بر روی زمین رسید.*

دوستانی که در منطقه حضور داشتند، از تصمیم ما با خبر شده بودند، با ابراز خرسندی و تشویق ما را در انجام این وظیفه دلگرم‌مان کردند و این مساله انرژی ما را دوچندان کرد.

با توجه به طراحی مسیر، که مسیری سبک و پرتدد در نظر گرفته شده بود، و با توجه به حضور تعداد نفرات مختلف و با در نظر گرفتن اینکه گاه ممکن است فرد حمایتچی سبک وزن تر از فرد صعودکننده باشد، نیاز دیدیم که یک رول برای اتصال خود حمایت فرد حمایتچی به آن قرار دهیم تا در صورت پاندول شدن سر طناب سنگین وزن حمایتچی کمتر دچار آسیب شود.

مهران: بلافاصله بعد از رسیدن به پایین و جداکردن طناب از ابزار فرودم، مکان رول حمایتچی را حدود یکونیم متر در سمت چپ مسیر صعود انتخاب کردم و مشغول سوراخ کاری شدم. حین انجام این کار جواد هم از بالا به پایین آمد و به نوبت برای تقسیم انرژی بعد از زدن تعداد معینی ضربه به مته جایمان را با هم عوض می کردیم، بعد از اتمام کار رول اول مجدداً من بالا رفتم و از طنابی که در کارگاه به صورت دو رشته ثابت کرده بودیم، فرود آمدم، اما به دلیل نداشتن کارگاه زنجیری، ترجیح دادم در این قسمت سوراخ کاری صورت نگیرد، کمی پایین تر زیر کارگاه اقدام به سوراخ کاری برای نصب رول آخر قبل از کارگاه کردم. بعد از اتمام کار طناب دیگر همراه خود را به آن رول منتقل کرده و تنها با گرفتن حمایت از طناب دیگر، که در کارگاه بالا ثابت شده بود، کار را ادامه دادم. جواد هم از طناب ثابت کارگاه پایین آمد تا به هم رسیدیم.

یک به یک سوراخ کاری ها را انجام دادیم و صفحه ها را که از نوع صفحه های شیراز با قطر سوراخ ۱۰ میلیمتر بود نصب کردیم جمعاً ده بولت در مسیر به عنوان میانی قرار گرفت. بولتهای ما از نوع HSA ضد زنگ هستند که قبل از شروع به رول کوبی در طول سال گذشته تحت شرایط مختلف آن را در هوای پر رطوبت تست کرده بودیم تا از امنیت و کیفیت آن مطمئن شویم. بولت و صفحه اول را متصل نکردیم تا دوستانی که برای تمرین و صعود به منطقه می آیند به اشتباه وارد مسیر نشوند؛ تا در نزدیک ترین زمان بازگشته و پس از تهیه کارگاه زنجیری مسیر را به اتمام برسانیم.

روز جمعه ۱۵ اردیبهشت ۹۶ مجدداً به دیواره علی آباد برگشتیم و برای نصب کارگاه، از کارگاه بالای مسیر طناب خود را ثابت کردیم.

جواد: مهران از کارگاه پایین رفته و خود را به محل کارگاه رسانیدو به تنهایی بولت را کوبید و صفحه اول کارگاه را متصل کرد، من طناب را از بالا به او رساندم تا خود را به آن منتقل کند، تا من خود را به او برسانم. آه که چه شوری در من بود مسیری که پیش از این نام آن را انتخاب کرده بودیم و دل توی دلمان نبود تا زودتر آن را به پایان برسانیم.

*مهران: بعد از برپایی صفحه اول کارگاه و مشخص کردن جای صفحه دوم منتظر آمدن جواد شدم تا خود را به من برساند و برای اتصال کامل کارگاه کار سوراخ کاری را انجام دهد. با این کار مسیرمان به اتمام می رسید. حال خوبی داشتم کاری را که شروع کرده بودم رو به اتمام بود، مسیری با نامی زیبا، بعد از اتمام کار جواد، با هم به پایین فرود آمدیم تا صفحه و بولت اول را که هفته گذشته نصب نکرده بودیم، کار بگذاریم و مسیر آماده شود.

میانی اول نیز نصب شد و حالا مسیر آماده صعود بود. دوستان عزیزمان که در منطقه بودند؛ آقای شهرام فرهنگی و همسر محترم ایشان خانم جهانی و امیرحسین فرزند باهوش و پر جنب و جوش ایشان ما را دعوت به نوشیدن چای کردند که بعد از اتمام کار بسیار دلچسب بود. خانم جهانی اولین صعود کننده مسیر جدید ما به راحتی تمام اقدام به صعود کردند و این مسیر را با گام های استوارشان متبرک به حضور مادری مهربان کردند.

مسیری که به پاسداشت تمامی زحمات و تحمل رنج بسیار مادرانمان ما را بر آن داشت که نام نامی «مادر» را برای جبران اندکی از زحمات شان بر آن نهیم و حالا به قدم مادری مهربان صعود شد و شادی ما را دوچندان کرد.

جواد پیروی آسیاب

مهران نجفی اصلی باشاکی

گشایش مسیری با نام

مادر

طول مسیر ۱۸ متر ، تعداد میانی: ۱۰ عدد (رول بولت 10 mm)

نوع کارگاه: زنجیری (بولت 10 mm) ، درجه سختی: ۹ - ۵

گشایش : اردیبهشت ۹۶ ، دیواره علی آباد منجیل

نام مسیر **مادر**